

Sygn. akt: I C 1010/17 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kościerzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Karolina Kozieł

Protokolant: Magdalena Zinka

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2018 r. w Kościerzynie na rozprawie

sprawy z powództwa Kancelaria (...) S.A. w K.

przeciwko G. G.

o zapłatę

1. oddała powództwo

2. zasądza od powoda Kancelarii (...) S.A. w K. na rzecz powoda G. G. kwotę 377,- zł (trzysta siedemdziesiąt siedem 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

/-/K. Kozieł.

Sygn. akt I C 1010/17

UZASADNIENIE

Powód Kancelaria (...) SA w K. pozwem złożonym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie 25 maja 2016 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego G. G. kwoty 1.270,00,- wraz z odsetkami ustawowymi od 9 maja 2015 r. do dnia zapłaty oraz domagał się zasądzenia kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając żądanie pozwu powód wskazał, iż 30 września 2015 roku (...) Sp. z o.o. w W. (wcześniej (...)Sp z o.o.) na rzecz Kancelarii (...) S.A. w K. dokonała przelewu wierzytelności przysługującej jej w stosunku do pozwanego. O dokonaniu cesji pozwany został poinformowany pismem z 30 września 2015 r. Pozwany 8 kwietnia 2015 r. za pośrednictwem platformy internetowej „ (...) zawarł z cedentem umowę pożyczki na kwotę 800,00 zł. Pozwany przed wypłaceniem przez cedenta środków pieniężnych, dokonał weryfikacji swoich danych osobowych, akceptacji warunków umowy oraz akceptacji warunków spłaty zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki. W celu weryfikacji, pozwany zgodnie z umową pożyczki wypełnił formularz rejestracji, potwierdził podany numer telefonu komórkowego, podał indywidualny kod PIN przesłany na numer telefonu komórkowego, został przekierowany do zabezpieczonego serwisu usług płatniczych weryfikujących dane do przelewu. 8 kwietnia 2015 roku zostały wypłacone pozwanego środki pieniężne zgodnie z umową. Zgodnie z zaakceptowaną przez strony umową, pozwany zobowiązał się zwrócić całkowity koszt pożyczki w wysokości 1.270,00,-, na którą składały się: kapitał pożyczki w kwocie 800,00,-, prowizja za udzielenie pożyczki w wysokości 240,00,- oraz

odpłaty dodatkowe za monity telefoniczne i pisemne w kwocie 230,00,-. Na podstawie umowy, pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczki do 8 maja 2015 r. Pismem z 30 września 2015 r. powód wezwał pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia pieniężnego.

Nakazem zapłaty z 22 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. Postanowieniem z 21.11.2016 r. nadano nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności.

Pismem z 29 maja 2017 r. pozwany wniósł o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty w uzasadnieniu podając, że nie zamieszkiwał pod wskazanym przez powoda adresem. Pozwany od nakazu zapłaty złożył skutecznie sprzeciw. Wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, iż u powoda nigdy nie ubiegał się o kredyt. Pod adresem wskazanym przez powoda nigdy nie mieszkał, nie przebywał czasowo, nigdy też nie był zameldowany w K.. Ponadto w Komendzie Powiatowej Policji w K. złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Strona pozwana w sprzeciwie złożyła szereg wniosków dowodowych na okoliczności szczegółowo w tym piśmie opisanych.

Sąd ustalił, co następuje:

8 kwietnia 2015r. została sporządzona za pośrednictwem platformy internetowej, przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowa ramowa pożyczki. W miejscu przeznaczonym na podpis pożyczkobiorcy brak jakichkolwiek podpisów. Do umowy dołączono oświadczenie o odstąpieniu od umowy oraz formularz informacyjny dotyczący umowy pożyczki, z której wynikała całkowita kwota pożyczki w wysokości 800,00,-.

(dowód: umowa pożyczki – k. 87-88 akt, oświadczenie o odstąpieniu od umowy k. 89 akt, formularz informacyjny dotyczący umowy pożyczki k. 90-91 akt).

8 kwietnia 2015 roku dokonano przelewu pożyczki w wysokości 800,00,- na wskazane przez osobę zawierającą umowę konto.

(dowód: opis operacji k. 92 akt).

30 września 2015 r. powód zawarł z K. Polska Sp z o.o. w W. umowę przelewu wierzytelności.

(dowód: cesja k. 82--83 akt, wyciąg z załącznika do umowy przelewu wierzytelności k. 84 akt, odpis KRS k. 79-80 akt)

30 września 2015 roku sporządzono zawiadomienie o dokonaniu cesji wierzytelności oraz wezwanie do zapłaty, które zostały skierowane do G. G..

(dowód: zawiadomienie o dokonaniu cesji z wezwaniem do zapłaty k. akt, dowód nadania k. 86 akt.).

Pozwany G. G. wraz z żoną w 2016 roku powziął informację, iż miał zawrzeć 4 umowy pożyczki z parabankami, które były udzielane po weryfikacji telefonicznej. Pozwany nigdy nie mieszkał pod adresem wskazanym w przedmiotowej umowie pożyczki tj. K. ul. (...) 11a11. Nie otrzymał przedmiotu pożyczki, nie jest właścicielem wskazanego w niej numeru telefonu komórkowego.

(dowód: zeznania E. G. k. 115-116)

Sąd rozważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów w postaci niepoświadczonych za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika kserokopii dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania. Sąd przeprowadził także dowód z zeznań świadka E. G. na okoliczność braku zasadności roszczeń powoda, niezaciągnięcia przez pozwanego pożyczki, nieotrzymania przez pozwanego środków z tej pożyczki. Choć świadek jako żona pozwanego jest niewątpliwie zainteresowana wynikiem korzystnym dla pozwanego to w ocenie Sądu jej zeznania były miarodajne i logiczne i Sąd mógł oprzeć się na zeznaniach świadka ustalając stan faktyczny.

Sąd oddalił pozostałe wnioski strony pozwanej, albowiem uznał, iż nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy wobec niewykazania już na wstępnym etapie postępowania przez powoda istnienia swojego roszczenia i legitymacji czynnej i niezuzupełnieniu przez powoda materiału dowodowego do zamknięcia rozprawy, po zapoznaniu się z zarzutami pozwanego zawartymi w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Uwzględnienie wniosków dowodowych pełnomocnika pozwanego niewątpliwie spowodowałoby przedłużenie postępowania.

Ponadto Sąd zwrócił pismo procesowe powoda z 29.03.2018 r. nadane u operatora pocztowego w dniu 29.03.2018 r. bowiem pełnomocnik powoda nie dochował terminu wskazanego w art. 207 § 3 kpc.

W niniejszej sprawie na poparcie twierdzeń powód przedłożył kserokopię umowy przelewu wierzytelności z 30.09.2015 r. wraz z wyciągiem z załącznika nr 1 do tej umowy, zawiadomienie o cesji wierzytelności, umowę ramową pożyczki oraz pogląd przelewu. Złożone przez powoda umowa sprzedaży i przeniesienia wierzytelności stanowią jedynie kserokopie dokumentów nieopatrzone podpisem o ich zgodności z oryginałem. Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem moc dowodowa kserokopii uwarunkowana jest uprzednim poświadczeniem zgodności kserokopii z oryginałem. Niepoświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia nie jest zatem dokumentem. Należy podkreślić, że sama odbitka ksero lub inna kopia reprograficzna nie jest dokumentem w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego i nie może dokumentu zastąpić. Jeżeli zatem odbitka kserograficzna (kserokopia) nie jest odpowiednio poświadczona, to nie stanowi ona dokumentu, a sądowi nie wolno przeprowadzać w tej sytuacji dowodu z dokumentu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 stycznia 2008 r., V.AC.a.816/07, Legalis nr 101881 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 19 czerwca 2013 r., I.AC.a.166/13, Legalis nr 739845, wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z 30 czerwca 2016 r. I Ca 241/16). Niepoświadczona kserokopia jest tylko środkiem uprawdopodobnienia za pomocą pisma, pozwalającym na dopuszczenie dowodu z zeznań świadków i dowodu z przesłuchania stron, w tym zakresie strona powodowa nie przedstawiła właściwej inicjatywy.

Umowa ramowa pożyczki nie pozwala też, wobec zakwestionowania jej przez pozwanego - zweryfikować zasadności dochodzonego roszczenia. Ponadto umowa ta wraz z wezwaniem do zapłaty i zawiadomieniem o przelewie wierzytelności również stanowiły kserokopie dokumentów nieopatrzone podpisem o ich zgodności z oryginałem. Również pogląd przelewu jest jedynie wydrukiem potwierdzającym dokonanie transakcji drogą elektroniczną. W ocenie Sądu I instancji powód nie złożył jakiegokolwiek dokumentu mającego stanowić dowód istnienia zobowiązania pozwanego, wysokości świadczenia, terminu spełnienia świadczenia. Powód, jako podmiot domagający się od pozwanego zapłaty, winien udowodnić zarówno istnienie zobowiązania pozwanego jak i jego wysokość.

Wskazać należy, że ustawa dopuszcza wprawdzie przedstawienie – zamiast oryginałów dokumentów – ich odpisów, jednakże odpisem jest uwierzytelniona kopia oryginału dokumentu przez notariusza lub przez występującego w sprawie adwokata, radcę prawnego, radcę Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa lub rzecznika patentowego (art. 129 k.p.c.) Takich zaś dokumentów dowodzących twierdzeń powoda nie przedłożono.

Materiał dowodowy (kserokopie dokumentów) złożony w toku postępowania, nie stanowiły dostatecznej podstawy do przyjęcia, że powód w drodze umowy cesji nabył wierzytelność dochodzoną pozwem, a także brak stosownych dowodów pozwalających na ustalenie, że doszło do zawarcia umowy pożyczki pomiędzy pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda. Powód nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających rejestrację i dokonanie przez pozwanego poszczególnych czynności na platformie internetowej (...) ani wyrażenie przez niego woli zawarcia umowy pożyczki na kwotę 800 zł. Powód nie wykazał również na jakim to trwałym nośniku umowa pożyczki została zawarta ani też nośnika takiego do akt sprawy nie załączył. Nadto, pozwany zaprzeczył jakoby kiedykolwiek zamieszkiwał pod wskazanym w tytule przelewu adresem tj. (...) 11a11 w K., co potwierdziła przesłuchana w charakterze świadka żona pozwanego.

Nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nie udowodnienia sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 28.04.1975 r., sygn. akt III CRN 26/75).

Z uwagi na powyższe okoliczności, w tym przez wzgląd na treść art. 720 § 1 k.c., oraz art. 509 k.c. a contrario sąd oddalił powództwo.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

/-/K.Kozieł.